

PĚSTOUNOVI | vydává RKC Chaloupka | čtvrtletník | ČERVEN 2018 | ZDARMA

Zbigniew Czendlik o lásce

Osmnáctka jako zlom

Rodinná party v sadech

Sladkých osmnáct

Považuji období 18+ za jedno z nejpěknějších, když nepočítám dobu, kdy jsem se stala maminkou. V osmnácti jsem objevovala svět. Musela jsem odejít z teplého hnízdečka rodičů do světa a finančně se o sebe postarat, i když až tak mě to nestresovalo, dalo se vystačit s málem. Musela jsem se naučit rozpoznat, která kamarádka je opravdová. Přežít rozchody s kluky. Ještě těžší bylo najít někoho, s kým vydržím trochu déle.

Byla jsem dost citlivá, každá prkotina vedla k slzám. Každá volná chvíle byla zábava. Provázela mě téměř absolutní bezstarostnost a pocit, že mohu dokázat cokoli - a když ne, tak nevádí. A vlastně ještě jedna podstatná věc: nevnímala jsem, že zdraví nevydrží navždy. Vlastně jsem pocít, že jsem zdravá, nevnímala vůbec. To období mohu nazvat slovem poprvé.

Když si nyní někdy zoufám nebo nevím kudy kam, vracím se zpátky do osmnácti, protože tam mi bylo hezky. A znovu objevuji, že se dá spousta věcí dělat stejně s radostí, jen to nejde tak samo a lehce, musí se trochu chtít. Jediné, co nedokážu obnovit, je zdraví. Ale naopak jsem získala vnitřní klid.

Poslední rok se v naší Chaloupce důsledně věnujeme tématu mladých lidí odcházejících do samostatného života. Jsou to mladí lidé, kterým bychom rádi pomohli otevřít svět tak, aby si za pár let mohli říci, že to jejich poprvé bylo vlastně fajn.

Vaše Edita

DĚDA JE ÚŽASNĚ TRPĚLIVÝ

Svého tatů ani moc neznám. Místo něj mě vychovává a stará se o mě můj dědeček. Ten mě má s babičkou v pěstounské péči.

Děda je rozumný, chytrý a vše mi vždycky vysvětlí s klidem, což obdivuju. V každé situaci mi pomůže. Když jsem byla menší, měl se mnou velkou trpělivost při psaní domácích úkolů. Ráda vzpomínám na společné chvíle na dovolené v Egyptě a Francii. Občas mě brává s sebou na burzy, podniká se starožitnostmi. To je pro mě vždycky zážitek.

Dědu mám moc ráda, ale samozřejmě taky tatů. A vždy ho ráda mít budu, protože je to úžasný a milý člověk.

Eliška

OBA JSME BLÁZNÍ DO AUT

Přestože se o nás odmalička stará babička a děda, je pro mě i mého brácha tatů a velkým T. Moc pro mě znamená. Jednou až budu dospělý, chtěl bych být jako on. Je to můj velký idol. Na mě ani mé sourozence nezapomněl, jsme spolu pravidelně v kontaktu. Čím je tak výjimečný? Vždy mě vedl k tomu, abych se v životě ničeho nebál. A abych nedělal zbytečné problémy a chyby, kterých bych pak mohl litovat. A že za vše musí člověk nést zodpovědnost, za své jednání a chování.

Mám velkého koníčka - auta. Přivedl mě k němu právě otec, naučil mě toho dost, abych uměl auto opravit. A mám kupu vtipných vzpomínek, jak mě tajně učil řídit. Díky němu a díky tomu, co mě naučil, jsem se dostal minulý rok na automechanika.

Děkuji ti, tati, že jsi na nás vždy přísný. To musí otec být. Máme tě moc rádi a nevíme, co bychom dělali, kdybys nebyl.

Kamil

RODINA O TÁTOVI, TÁTA O SOBĚ

Můj táta je moc hodný. Vypadá mile, je přesvědčivý, srandovní, a hlavně nás rozmazluje. Kupuje mi různé věci. Pomáhá mamince. Kdo u nás nejčastěji luxuje a chodí do obchodu? Táta! Společně stahujeme písničky z internetu. Bez tatínka by byla nuda.

dcera

Vydalo: Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z. s., Repinova 19, 702 00, Moravská Ostrava. **Redaktorka:** Jana Fabianová.
Grafická úprava: David Styčka. **Redakční rada:** Edita Kozinová, Jana Fabianová, David Styčka. **Kontakt:** redakcechaloupka@gmail.com.

Vychází čtvrtletně zdarma za podpory:

DĚTI O SOBĚ

Tatka je skvělý: jezdí na koncerty, skvěle se s ním povídá, má rád jídlo jako já. Dívá se na sport, hlasitě fandí. Jezdí s námi na dovolenou. Mám ho rád.

mladší syn

Má celoživotní záliba je hudba. Rocková, metalová. Nejstarší syn, přestože studuje konzervatoř, už zažil například koncert legendy Kiss. Přijel za mnou do Vizovic na Masters of Rock. A ocenil i výkon death metalové skupiny Amon Amarth ve Zlíně. To mě potěšilo. S dcerou jsem zase já absolvoval koncert Verony. Hudba není jen metal, je buď dobrá, nebo špatná, a hlavně k naší rodině neodmyslitelně patří.

táta

U nás doma je veselo. S tatínkem je sranda, padají různé hlášky, jeho i nás dětí. Umí si udělat srandu i sám ze sebe, rozmazluje nás, ale je na druhou stranu zodpovědný a pracovitý. Beru jej jako jediného otce, co mám. Společným tématem je u nás hudba. I když každý máme tu svou, vždy se máme o čem bavit. V rodině je náš táta nepostradatelný.

nejstarší syn

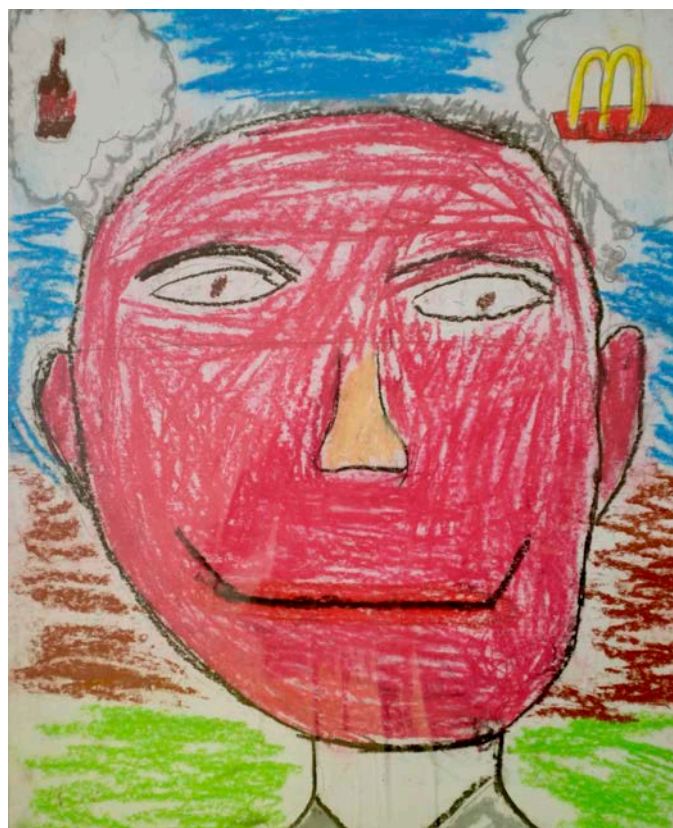
Náš táta? Pracovitý, zodpovědný. Dobrý příklad pro děti. Rocker každým coulem. Hudba je součástí nás všech. I já jsem se posunula ve znalostech, zažila jsem senzační atmosféru na Strahově, když tam v 90. letech hráli Rolling Stones, nebo předloni i s nejstarším synem na koncertě Ozzyho Osbourny ve Vídni. Děti rozmazluje, ale umí být i přísný. I když v rodině jsem ta zlá spíš já - chci, aby si děti čistily zuby a podobně.

Náš táta má smysl pro humor a má nadhled. Je v něm pořád kus kluka. Letos jsme oslavili 31. výročí svatby a jsem ráda, že do pěstounství se mnou šel. Děti jsou naše, jen se nám nenarodily.

máma

TATÍNEK MI MOC CHYBÍ

Můj tatínek na mě byl vždycky hodný. Mám na něj spoustu hezkých vzpomínek. Naučil mě hrát počítačové hry i hry na mobilu. On opravoval počítače. Ráda jsem ho navštěvovala. Měl doma volant připojený k počítači. Když mi pustil hru, jako bych seděla v opravdovém autě. Závodila jsem, ale moc mi to nešlo. Tatínek si ke mě sedl a pomáhal mi řídit, abych nebourala. Když měl čas, hráli jsme si, chodili na procházky, byli jsme spolu

v zoo, v létě na bazéně, tatka mě učil plavat. Dostala jsem od něj křečka. Chtěl, abych mu vymyslela jméno, řekla jsem, že je to tajné. Tak mu tatka dal jméno Tajňoch.

Tatkoví jsem se moc líbila s dlouhými vlasy. Nechtěl, abych se ostříhala. Slíbila jsem mu, že to neudělám. Toužila jsem po mikádu. Když tatínek loni v září umřel, dlouho jsem váhala, jestli se ostříhám nebo ne. Nakonec jsem si o tom popovídala s babičkou u paní psycholožky. Teď už jsem ostříhaná a tatínka jsem odprosila, že jsem slib nedodržela. Snad mi odpustí. Můj tatínek byl úžasný a moc mi chybí. Mám ho moc ráda a nikdy na něj nezapomenu.

Anička

Láska, pokora, srandičky. Zbigniew Czendlik nepojímá víru tuctově.

FOTO: ALENA ŠREFLOVÁ

Nejvýchovnější činitel? Láska mezi rodiči, míní populární kněz

Pokud jde o výchovu potomků, je čirý teoretik. Přesto jsme si s chutí povídali o rodičích a dětech. O rodině, z níž pochází, i o těch, co vídá okolo. A o rodinách původních i pěstounských. „Biologická je biologická, pěstounská bude vždy pěstounskou. Ona může být super, může být lepší než biologická, děti se v ní mohou cítit lépe, ale nemůžeme to srovnávat. Biologická je základní, pěstounská je náhradní. Ale když se mi rozbije škodovka, můžu dostat náhradní vůz Mercedes, takže náhradní neznámá, že je horší, to vůbec ne,“ přirovnává trefně Zbigniew Czendlik, římskokatolický farář a Polák čtvrtstoletí působící v Česku.

Jak důležitá je v životě člověka rodina?

Život bez rodiny si nedokážu představit. Je to základ naší existence na tomto světě, bez rodiny by člověk neexistoval.

Já jsem vyrůstal v harmonické rodině. Pochopitelně, že rodina není jen o pohodě, je to někdy o obětech. Rodiče musejí obětovat něco ze svého, když přijímají děti, děti obětují něco ve prospěch rodičů nebo sourozenců. Víím, jak mi někdy bylo protivné, protože jsme nebyli daleko od sebe, nosit stejné věci jako můj bratr. A že sourozencům muselo být protivné nosit věci po mně, po starším bratrovi. Nicméně v rodině jsme prožívali krásné chvíle, učili jsme se základním sociálním návykům, museli jsme si vzájemně pomáhat, museli jsme se dělit. Vždycky když jsme na narozeniny dostali čokoládu, musel jsem nejprve nabídnout sourozencům a rodičům a co mi zbylo, bylo pro mě. To vše získáváme v rodině. Učíme se žít mezi ostatními.

Jaký je váš postoj k pěstounství?

Dítě patří do rodiny, ať už biologické, nebo náhradní. Pěstounství přináší spoustu úskalí. Rodiče přijímají nejen dítě, ale i jeho minulost a jeho biologické rodiče. Je to náročná a těžká služba. Možná pro některé děti adopce a pěstounská péče ani není to pravé. Netroufám si říct, že jeden model je správný. Modelů je více a je to dobře. Důležité je, abychom pomohli dětem.

Vše říkám na základě vlastní zkušenosti a pozorování. Zajímá mě se o pěstounství, kdy ještě nebylo tolik běžné, kdy se o něm nemluvalo a nemělo současná pravidla. Problém není jen vychovat dobře dítě, je toho mnohem víc. Pěstounským rodičům spousta lidí mluví do vý-

chovy, protože to berou tak, že děti nejsou jejich, rodiče je ale berou jako vlastní. Někdy se vzájemně příliš emocionálně spojí, a když se má dítě třeba vrátit k biologické rodině, může to být problém.

A pak je tu okolí. Mnohdy vidí pěstouny skrze přídavky, které dostávají. Že je to byznys, někteří lidé to pěstounům závidí. Myslím, že už to trochu pomíjí, že už se to bere za hotovou věc, už se to tolik neřeší. Navíc stále je problém sehnat pěstouny. Kdyby to bylo tak atraktivní, měli bychom pěstounů dost. Ale ono to není tak jednoduché.

Vážíme si dost péče a pozornosti našich rodičů?

Někdy mám pocit, že rodiče neumí vychovávat děti. Teď mě možná někdo na-

padne, že se mi to dobře říká, když jsem sám žádné dítě nevychoval, ale myslím, že mě slušně vychovali mí rodiče, z nebe jsem nespádl, rodinu mám zažitou.

Co je u výchovy nejdůležitější? Není to o tom, že si něco nastuduju v příručkách. Že mám manuál. Dítě v rodině potřebuje především lásku. A když se rodiče koncentrují na svůj vztah, děti se od nich a z jejich lásky všechno naučí. Děti dostáváme na chvíli, abychom je vypustili do života. Partnera bychom měli mít na celý život a to je těžká práce. Kolik investujeme, abychom získali titul před či za jméno, abychom se stali odborníkem v profesi? Vztah je taky něčím, do čeho musíme investovat.

Nejdůležitější je, aby se rodiče měli rádi, děti se v takovém prostředí vycho-

Květnový křest knihy v rodném Polsku. V překladu nese titul *Bůh není automat na kafe*.

FOTO: LUKÁŠ FRONK

Z kostela na hřiště - golf má rád.

vají samy. Příliš se soustředíme na techniku výchovy. Soustředme se na atmosféru v rodině.

A z druhé strany: neočekávají rodiče za všechnu svou péči příliš vděku?

Rodiče, když dávají, nesmějí nic čekat zpět, to je špatně. Kdo dělá dobro a čeká něco zpět, je to najednou něco za něco. A to je obchod. Když dáváme, neměli bychom nic čekat. Je to hrozně těžké. Rodiče mají tendenci citově děti vydírat: my jsme vám tolik dali, tolik jsme do vás investovali a vy vůbec nejste vděční. Ani tu vděčnost bychom neměli očekávat. Minimum očekávání, minimum zklamání. My jsme od toho, abychom dávali a dávali zadarmo.

Můj vzkaz pěstounům

Nevzdávejte to. Žijeme v době, kdy lidé trpí deficitem lásky. Děti lásku a pomazlení potřebují, ne dárky. Vím, jak to někdy vypadá v dětských domovech – děti tam nestrádají hmotně, ale citově.

A kdybyste to z nějakého důvodu nezvládli, neberte to jako prohru. Pěstounství není něco, co se lze naučit. Člověk si myslí, že to zvládne, ale realita může být jiná. Takže pokud to neustojíte, není potřeba to brát jako selhání ani se za to stydět.

Když vztah rodičů nefunguje, někdy se jedna ze stran, většinou maminky, příliš upne na své děti. Používám přirovnání s ptáčkem, kterého malé dítě chytne do ruky a projevuje mu tolik lásky, že ho v dlaní udusí. Někdy se totéž děje ze strany rodičů. Tolik milují svou dceru, syna, že ho zadusí. Že dítě ztrácí svobodu. Ale ono potřebuje prostor, svobodu, ať pak nemá v dospělosti problémy. Ať je schopné samostatného života. Je potřeba ho připravit na život a poslat ven, do neznáma.

Preferujete charitu na blízku, pěstounství do ní vlastně patří. Vysvětlíte?

Pomáháme spoustě lidí na konci světa a přehlížíme ty, kteří bydlí ve stejném paneláku, jsou mým sousedem. Jsou rodiče, kteří mají problém zaplatit svému dítěti oběd ve škole, nebo senioři, kteří potřebují pomoc.

Snažíme se zachránit tento svět a vyřešit jeho problémy, ale někdy je máme vedle, za rohem. Když se mě někdo ptá, jestli jsou lidi, které nemám rád, tak pokud už, jsou to ti, kteří nemají sociální citění.

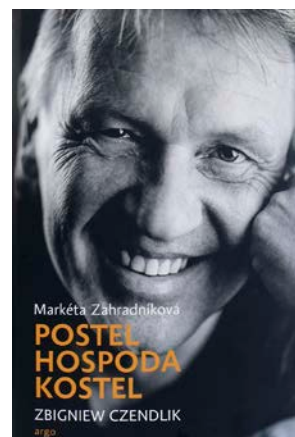
Není pravda, že lidé chudí, nemocní, děti v dětských domovech nebo postižení potřebují nás, silné, zdravé, bohaté a ze šťastných rodin, kteří jsme prožili krásné dětství. To my potřebujeme lidi s hndikem, abychom se mohli projevit jako lidé. Když pomáháme druhému, pomáháme ve finále sobě.

Když se na vás, na kněze, obracejí lidé, abyste jim pomohl, jak to třídíte, komu pomoci a komu ne? Přece nemůžete vyhovět úplně všem.

Nemůžu a trápí mě to. Musel jsem se naučit v určitém okamžiku říct ne. Není týden, abych nedostal nějakou žádost o pomoc. Nejsem toho schopen. Někdo žádá, abych byl někde tváří, ambasadorem, jsou to krásné projekty, ale už je to nad mé síly. Tak řeknu: Moc se omlouvám, už to nedám. Moje empatie mě někdy zatěžuje a musím se bránit. A myslím si, že když člověk neumí říct ne, ztrácí na hodnotě jeho ano. To se postupně učím.

Co vás čeká v létě, nač se těšíte?

Většina rodin někam odjíždí, protože děti mají prázdniny. Já rodinu nemám, dovolenou trávím v zimě, víc mě to dobíjí. Dokonce si myslím, že je to tak přirozené. Celá příroda v zimě odpočívá. Létoto je obdobím vegetačního vrcholu, kulminace. Proč bych jezdil někam za teplem a sluníčkem, když je tato země plná sluníčka. Ale chápu rodiče, že si potřebují odpočinout a relaxovat. A přeju všem, aby šťastně dorazili do cíle dovolené a taky se šťastně vrátili. **Jana Fabianová**

Knížka, které udělili čtenáři Magnesii literu.

Zbigniew Czendlik (53)

římskokatolický farář, děkan lanškrounský

- ▶ rodák z polské obce Dębowiec v Těšínském Slezsku žije a pracuje od roku 1992 v Česku. Po roce v Náchodě jej přeložili do Lanškrouna, kde působí dodnes.
- ▶ byť Polák, je zřejmě nejznámějším tuzemským knězem - jeho pojetí víry je výjimečné, o Bohu, Bibli i křesťanských hodnotách vypráví sdělně, s humorem, noblesou, má pochopení pro světské radosti. Jeho myšlenkám s chutí naslouchají i nekatolíci, je oblíbený v médiích, přátelské vazby má s řadou osobností českého šoubyzysu. V České televizi moderuje cyklus rozhovorů Uchem jehly, na Dvojce Českého rozhlasu nedělní Jak to vidí.
- ▶ v roce 2016 o něm vyšla kniha Postel, hospoda, kostel - novinářka Markéta Zahradníková ji vedla jako rozhovor, publikace se stala bestsellerem a získala cenu čtenářů Magnesie litera 2017. Kniha letos v květnu vyšla pod názvem Bůh není automat na kafe také v Polsku.
- ▶ má rád lidi, dobré jídlo, whisky a golf

Osmnáctiny jako zlom. Co když je pak ouvej?

Kdo pomůže pěstounským dětem, když dospějí a opustí pěstouny – téma, kterým se poslední měsíce intenzivně zabývá pěstounský tým Rodinného a komunitního centra Chaloupka v Ostravě.

Jak se osamostatnit a neklopýtnout – téma, které je pro pěstounské děti zásadní.

FOTO: JAKUB FABIAN

Odborníci se zamýšlejí nad potížemi, s nimiž se čerstvě dospělí mladí lidé, kteří vyrůstali u pěstounů, často perou. „Při odchodu do samostatného života vzniká mnoho situací, které mohou být pro mladé lidi těžko řešitelné. Největší problémy mají v pěti oblastech. Někdo v jedné, někdo ve více věcech. Problém je, když se nakumulují všechny najednou. S pomocí workshopu pro sociální pracovníky jsme vydefinovali jako problémové oblasti bydlení, finance, volný čas, vztahy a zaměstnání. Toto všechno ještě velmi často provází citlivost psychiky mnohdy narušená špatnými zkušenostmi z dětství,“ vysvětluje ředitelka Chaloupky Edita Kozinová.

Pojmenovat třeskatá témata nestačilo, v Chaloupce chtěli nabídnout řešení. A přišli s postavou Buddyho – kamaráda, který je na dosah, když je doopravdy zle. „Buddy je parťák, který mladým lidem odcházejícím z pěstounské péče pomůže, když si neví rady. Pojem Buddy

znají všichni, kdo se potápějí. Když jdete pod hladinu, potřebujete parťáka, který s vámi zažívá to krásné, ale zejména hlídá váš život, aby v případě průšvihů pomohl. A náš Buddy je o něco starší parťák, který si složitějšími situacemi už prošel, má zkušenost s jejich zvládnutím nebo ví, kde získat pomoc. Je k dispozici mladým lidem odcházejícím z pěstounské péče, ale všechno, nač je tady upozorňujeme, může potkat kteréhokoliv mladého člověka,“ doplňuje Kozinová.

Buddy není jen jeden, bude jich v Česku několik, ideálně co nejvíce. Půjde o dobrovolníky, kteří budou ve spojení s mladým člověkem, pěstounskými rodiči i doprovázejícími organizacemi, které při přechodu z rodiny do samostatného života pomáhají. „Ve spolupráci s klíčovým sociálním pracovníkem a mladým člověkem odcházejícím z péče vydefinují oblast, téma nebo konkrétní problém, který je třeba řešit. Buddy připraví a sepiše plán

na dobu, kdy je možné toto vše řešit, a dle potřeby minimálně jednou za šest měsíců nebo po vyřešení problému informuje klíčového sociálního pracovníka. V době pomoci se Buddy setkává dle potřeby s mladým člověkem odcházejícím z péče osobně, může poradit telefonicky, může doprovázet do různých institucí nebo být jen psychickou podporou či důvěrníkem. Rozsah pomoci bude schopný Buddy odhadnout nebo jej zkontrolovat s klíčovým sociálním pracovníkem. Jak hledat, pracovat a popsat Buddyho je součástí Metodiky 18+, kterou nyní připravujeme k prezentaci,“ dodává ředitelka centra.

První Buddyové budou podle Edity Kozinové pomáhat od letošního září v Ostravě. „Tuto službu a pomoc bude zajišťovat naše Rodinné a komunitní centrum Chaloupka, jsme organizací doprovázející pěstounské rodiny a současně pověřenou osobou. Nabídka by se měla rozšiřovat během roku 2019.“ **Jana Fabianová**

Když si nevíš rady, pomůže ti Buddy

Pětice hudebních klipů upozorňuje na možné peripetie a nástrahy, které čekají ve velkém světě na děti vycházející z pěstounských rodin. Ale taky říkají, že z každé šlamastyky existuje cesta ven.

Režisér Roman Motyčka (uprostřed) natočil pět klipů o nástrahách, které mladým hrozí.

FOTO: JAKUB FABIAN

„Když si nevíš rady, pomůže ti Buddy,“ rýmuje režisér Roman Motyčka. To on vymyslel slogan opakující se v textu každé z pěti písniček, které coby klipy natočil pro ostravské Rodinné a komunitní centrum Chaloupka. Týkají se témat, která čerstvě plnoletí řeší především: zaměstnání, peněz, bydlení, vztahů a volného času.

Kdo je Buddy, který pomůže, když si nevíš rady?

Ten, kdo je schopen pomoci lidem, kteří opouštějí pěstounský domov a nemusí si být úplně jistí, co je správné.

Buddy je z mého pohledu člověk, který nepřikazuje, neradí mentorským způsobem. Ale ve chvíli, kdy je potřeba pomoci, pomůže – radou nebo činem. Bez větších řečí. Vysvětlí problém a je vždycky připravený. Měl by být takový, aby se ho nikdo neobával oslovit. Aby ten, kdo potřebuje pomoc, neměl pocit, že ho někdo přijde poučovat, dělat chytrého.

O potížích, které plnoleté můžou potkat, vyprávíš v písničkách, v klipech. Jak vznikly?

Vše o Buddym

Kdo to je?

Buddy je parták, který pomůže v nesnázích. Pojem je vypůjčený z potápění, tým odborníků z RKC Chaloupka jej přenesl do sociální sféry.

Jak pracuje?

Bude spolupracovat se všemi z okolí mladého člověka, který pomoc potřebuje – nejen s pěstouny, ale také biologickými rodiči, sociálními pracovníky, zaměstnavateli, učiteli.

Kde je?

Pilotně se Metodika 18+ začne realizovat v praxi od září 2018 v RKC Chaloupka v Ostravě. Kontakty: www.stantesepestouny.cz nebo email polochova@chaloupkaostrava.cz.

V roce 2019 by se síť Buddyů měla rozšiřovat. Mladí lidé, pěstouni, biologičtí rodiče nebo sociální pracovníci by si měli vyhledat organizaci, která pracuje podle Metodiky 18+ a má k dispozici dobrovolníky Buddy.

Okruhy témat jsme dostali v zadání. Hledal jsem formu, jak je ztvárnit. Po zkušenostech, které mám z pořadu České televize Dějepis, jsem si řekl, že udělám právě písničky, ve kterých se témata odraží. V Dějepise spolupracuju zrovna s herci, kteří mají zhruba věk okolo osmnácti dvaceti let, což se do kampaně hodí, byť nemají tenhle životní osud. Věděl jsem, že jsou schopní hrát, zpívat. Písničky jsou to někdy i ostřejší, problém nastiňují bez obalu. Texty jsem napsal já, Jakub Krajíček udělal hudbu. S herci jsme to nazpívali a pak natočili.

Proč jsi sáhl po takovém pojetí?

Mám zkušenost se spotem pro pěstouny s malým Martinem, ten je o malých dětech. Lidé nejsou zvědaví, když jim něco nutíte a říkáte, jak to má být, že jsme nejchytřejší a bereme to strašně vážně. Když jim problém ukážete z jiné perspektivy, trochu s nadhledem, humorem, neotřele, jsou schopni ho začít vnímat. Dneska je tolik uplakaných a ukřučených spotů, kde všichni prosí, aby jim někdo dal pět korun, že už to lidi ani nechtějí vnímat.

A tak jsem se pokusil nabídnout něco, u čeho se pobaví, zamyslí, ale rozhodně

budou zvědaví, jak to skončí. A že jsou tu děti, které odcházejí od pěstounských rodin a potřebují pomoc, to tam je spíš zpovzdálí.

Co se v klipech dozvíme o Buddy?

Buddy tady není konkrétní osoba, je to figura, instituce, něco, k čemu nakonec vždy dojdeme. Je to člověk, který je všude tam, kde je ho potřeba. Jak jsem zjistil, Buddyů bude více, budou to lidé, kteří budou ochotni pomáhat. Proto jsme nechtěli ztvárnit jednoho konkrétního člověka. V závěru klipu přijde někdo a my pochopíme, že je to ten, který je v dané problematice schopen pomoci.

Jaké jsou na klipy ohlasy?

Prezentovali to na konferenci, kde byli všichni zúčastnění nadšení, jen se báli, jak to přijmout oficiální struktury na sociálních úřadech. Protože tamní pracovníci mají úplně jiné starosti a toto zpracování se jim nemusí zdát vhodné.

Co bys chtěl, aby si mladí z klipu zapamatovali, vzali?

Dvě věci. Zaprvé aby si uvědomili, že jsou věci, které nestojí za to dělat. Že je dobré nespolehat, že mi někdo něco dá zadarmo, nenaletět lidem, kteří číhají a chtějí peníze. Že je normální chodit do práce, starat se sám o sebe, trávit volný čas odpovídajícím způsobem. Že jsou věci, které zavinějí problémem a kriminálem.

A druhý moment, který by si u toho měli uvědomit – že když už se to stane,

Jedno z možných úskalí? Vztahy.

FOTO: JAKUB FABIAN

jsou tady lidé, kteří jsou jim ochotni z problémů pomoci.

A co by si měli říct ti starší, dospělí – rodiče, prarodiče, my okolo?

Zamyslet se, jestli dobře vychovali děti. Jestli náhodou nejsou právě jejich děti v nebezpečí, protože ono to nečíhá jen na děti z pěstounských rodin, číhá to na každého mladého člověka.

Každý občas potřebujeme Buddyho, kamaráda, který pomůže. Jak poznám, komu věřit, komu se svěřit, kdo je přítel?

Po posledních volbách jsem si to zformuloval: jakmile vám někdo nabídne jednoduché řešení, nevěřte mu. Jednoduchá řešení neexistují. Když něco závisí na dalších a dalších lidech, jednoduchost končí. Jsou-li ve hře tři lidé, jsou tu i tři názory, tři potřeby. Takže když někdo řekne, dej mi tisícovku, zítra ti vrátím dvě, je to nesmysl. A vyřešíme to tím, že si vezmeš prášek, to taky není ono.

To by mohlo každého varovat: když někdo nabízí jednoduché řešení bez vlastního přičinění, je to podezřelé.

Jana Fabianová

BUDDY V KLIPECH

Už nyní na YouTube, do vyhledávání zadejte RKC Chaloupka.

Bydlení

Jsem sama sebou,
to je teď už jasné.
A kde budu bydlet?
Na mě čeká život krásný!

Vaše rady slyším,
ale co já s nima?
Milí rodičové, máme mírné klima.

Takže vůbec nemyslím
na to, kde bych měla bydlet.
Umím si s tím poradit,
a to je snad na mně vidět.
O nocleh a postel nouzi trpět nebudu.

Chlapi, ti se o mě budou prát.
Co po mě lezeš? Sundejte tu obludu!
A to vám fakt za to musím dát?

Když si nevíš rady, pomůže ti Buddy!

Vztahy

Jsem už dospělá, nedá se nic dělat, nic dělat,
je mi osmnáct, díváte se na ženu.

To, co jsem doteď nemohla a nesměla,
nesměla, nesměla,
všechno a najednou teď doženu.

On je boží, on je tak boží,
já ho strašně miluju.
To nemůžeš, mami, nikdy pochopit.
Co je na tom, že tak trošku rotuju?

Marek, Víta, Kája, Kuba, Filip,
koho si mám vybrat, to teď nevím.
A do toho ještě Roman přilít',
ty vogo, já se z něho snad zjevím.

Tak si užiju to, co je možný, co je možný,
co je možný,
já si myslím, že je to normální.
Vždyť to přece není tak hrozný, tak moc hrozný!

Láska, to je věc fenomenální!

Nikdo už mi nebude kecat do toho,
koho mám mít ráda.
Střídat kluky, to fakt není v poho?
Ježíš, já jsem asi kráva.

Když si nevíš rady, pomůže ti Buddy!

Bylo mi osmnáct. Co teď?

18+

Odchod z pěstounské péče očima odcházejících a sociálních pracovníků

Je tomu něco málo přes rok, co v průběhu projektu Rodinného a komunitního centra Chaloupka z.s. s názvem Metodika 18+ zjišťujeme situaci adolescentů opouštějících pěstounskou péči po jejím zákonném ukončení. V odborném týmu složeném z garantky Mgr. Edity Kozinové, metodičky Mgr. Terezy Polochové, klíčové sociální pracovnice Bc. Kateřiny Návrátové, psychologa Mgr. Tomáše Šobáně a konzultantky z oddělení sociálně právní ochrany dětí Mgr. Kateřiny Hižňajové získáváme informace, na které reagujeme sestavováním metodiky, která má za úkol připravit sociální pracovníky na práci s touto cílovou skupinou.

Pěstounství v ČR funguje jako forma náhradní rodinné péče určená soudem, pokud o dítě nemůže pečovat žádný z rodičů ani poručník. Biologičtí rodiče přitom neztrácejí své rodičovské povinnosti a většinou mají přehled o tom, kde jejich dítě vyrůstá. Pěstouni se starají o svěřené děti a jsou zodpovědní za jejich výchovu. Za jejich péči získávají finanční podporu státu.

Takovýto způsob náhradní péče trvá tak dlouho, dokud překážka bránící biologickým rodičům v osobní péči o dítě není odstraněna nebo do dosažení zletilosti dítěte (případně ukončením soustavného studia i po dosažení zletilosti, maximálně však do věku 26 let). V tuto chvíli nastává okamžik, kdy je ukončena dohoda o výkonu pěstounské péče, odcházející dostane jednorázový příspěvek pro start do samostatného dospělého života ve výši 25 000 Kč a současně přestává mít vůči pěstounovi jakoukoliv zodpovědnost a naopak pěstoun nemá žádné povinnosti vůči opouštějícímu. V 18 letech se tak dostává člověk do situace, kdy se snaží být co nejvíce nezávislý, ale bohužel je na tolik svobody často nepřipraven.

Rozhodli jsme se zrealizovat výzkum, ve kterém jsme oslovili adolescenty, kteří v posledních pěti letech opustili zákonně pěstounskou péči. Adolescentem myslíme člověka ve věku od 15 do 22 let dle definic vývojové psychologie. Zákonem opouštěním pak chceme vyjádřit ukončení pěstounské péče zletilostí či ukončením soustavného vzdělávání. Naší snahou bylo zjistit situaci adolescentů opouštějících pěstounskou péči v ČR. Pro zkoumání byla zvolena metoda situační analýzy Adele Clarke. Data jsme shromažďovali pomocí rozhovorů a informanty jsme vybírali záměrným výběrem skrze organizace pracující s pěstounskými rodinami a pomocí

Workshop o pěstounských dětech, které dospějí, nebyl jen o teorii.

metody sněhové koule, kdy jednotliví aktéři výzkumu doporučují kontakty, které by vyhovovaly kritériím výzkumu.

Výzkum pojmenoval, co skřípe

Co nám výzkum řekl?

Mladí odcházející považují za nejdůležitější podporu motivaci pěstounské rodiny k pohodovému vstupu do samostatného dospělého života. Ačkoliv je v jejich okruhu řada profesionálů, dobrý vztah s pěstouny je zárukou důvěry a možnosti řešit jakékoliv životní obtíže. Podpora pěstounů pak není důležitá pouze po psychické stránce, ale i praktické. Nejčastěji se adolescenti potýkají s finančními problémy. Jednorázový příspěvek při odchodu z pěstounské péče často nepokryje ani kauci k pronájmu bytu. Pokud pěstouni odcházejícímu nepřispějí v začátcích nového života, mají mladí dospělí tendenci vyhledat jiné finanční zdroje, které je dostanou do začarovaného kruhu zadluženosti. Obvykle se za svou situaci stydí, a tak se s problémem svěří až v okamžiku, kdy je velmi obtížné ho řešit.

Na složitou finanční situaci obvykle navazují problémy bytové. Sehnat si kvalitní bydlení jistě není jednoduchou záležitostí. S nedostatečnými finančními možnostmi mladí dospělí často využívají spolubydlení. Úskalí vidí v závislosti na spolubydlících, kteří je mohou kdykoliv nechat v bydlení samotné a na celý byt tak nebudou mít dostatek prostředků.

Nedostatek financí souvisí s obvykle nižší kvalifikací mladých dospělých od-

cházejících z péče. Ti upřednostňují začít pracovní život v co nejmladším věku, i za cenu nižší mzdy, často dokonce bez dokončeného základního vzdělání. Zpětně pak takového jednání neřídka litují.

Důsledkem poruchy citové vazby, se kterou se u dětí z nefungujících biologických rodin často setkáváme, je také nestandardní navazování vztahů v dospělosti. Mladí dospělí, kteří se s touto poruchou v dětství setkali, jsou po pěstounské péči velmi snadným terčem manipulátorů či sociopatů. V kombinaci s tíživou finanční situací se setkávají s nezdavými vztahy, kdy se stávají obětmi jednostranného partnerství nebo dokonce sexbyznysu.

U příbuzenské pěstounské péče je problémem věková propast při řešení krizových situací a stud se svěřováním se s citlivými tématy, jako jsou vztahy, sexuální život, zdravotní stav, finanční či bytové problémy. Adolescenti se setkávají s nepochopením v souvislosti s obtížnými mezigeneračními vztahy, nebo se alespoň nepochopení obávají, a tak se na rodiče ani neobrací.

Ukončení dohody o pěstounské péči s sebou nese také ukončení kontaktu s klíčovým sociálním pracovníkem, který děti v pěstounské péči provází po celou její dobu a řeší s nimi širokou škálu životních problémů a kroků. Adolescentům chybí obzvláště v situacích, které nedokážou řešit sami, nebo je není možné řešit s bývalými pěstouny. Zároveň však poctují stud a pocity méněcennosti, jakési

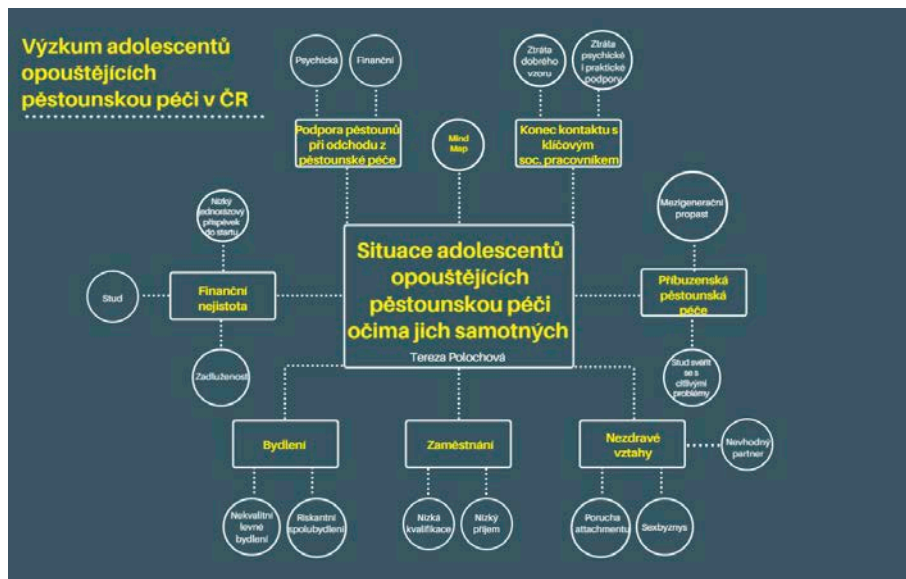
vlastní selhání, které jim je nepříjemné ventilovat. Kvůli tomu někdy raději bývalé klíčové pracovníky ani neoslovují a jen čekají, jak se jejich problém vyvrbí. Přicházejí obvykle s obtížně řešitelnými problémy, nebo tyto řeší jinou cestou.

Podíváme-li se na bezproblémové pěstounské rodiny se zdravými vztahy a zvyky, po ukončení dohody o pěstounské péči tyto nadále nahrazují rodinu biologickou až do té doby, dokud to jejich svěřené dítě potřebuje.

Příprava a pomoc je potřeba

Obdobným způsobem jsme se snažili zjistit, jak situaci adolescentů opouštějících pěstounskou péči vnímají sociální pracovníci, kteří s nimi pracují. Riziko vidí především v příbuzenské pěstounské péči, u které nejsou stanovena striktní kritéria pro svěřením dítěte do péče, a tak se děti dostávají k nekompetentním pěstounům. To vede k přebírání negativních vzorů odrážejících se na samostatném dospělém životě. Zmizením klíčového pracovníka ze života adolescenta zmizí často jediný dobrý vzor.

Klíčové sociální pracovníci bohužel nemají tolik kapacity, aby se adolescentům soustavně věnovali při vstupu do samostatného dospělého života. Snaží se o přípravu na tento krok v průměru 1,5 roku před plánovaným odchodem. Teoretická příprava s praxí se ale neojediněle liší. Sociální pracovníci by uvítali nějakou přechodnou péči, která by mladé adolescenty pomohla převést z dětského života

Resumé kvalitativního výzkumu Terezy Polachové přehledně – myšlenková mapa.

v pěstounské rodině do samostatného zdravého života. Mají zároveň obavy o motivaci k docházení do následné péče po dosažení zletilosti.

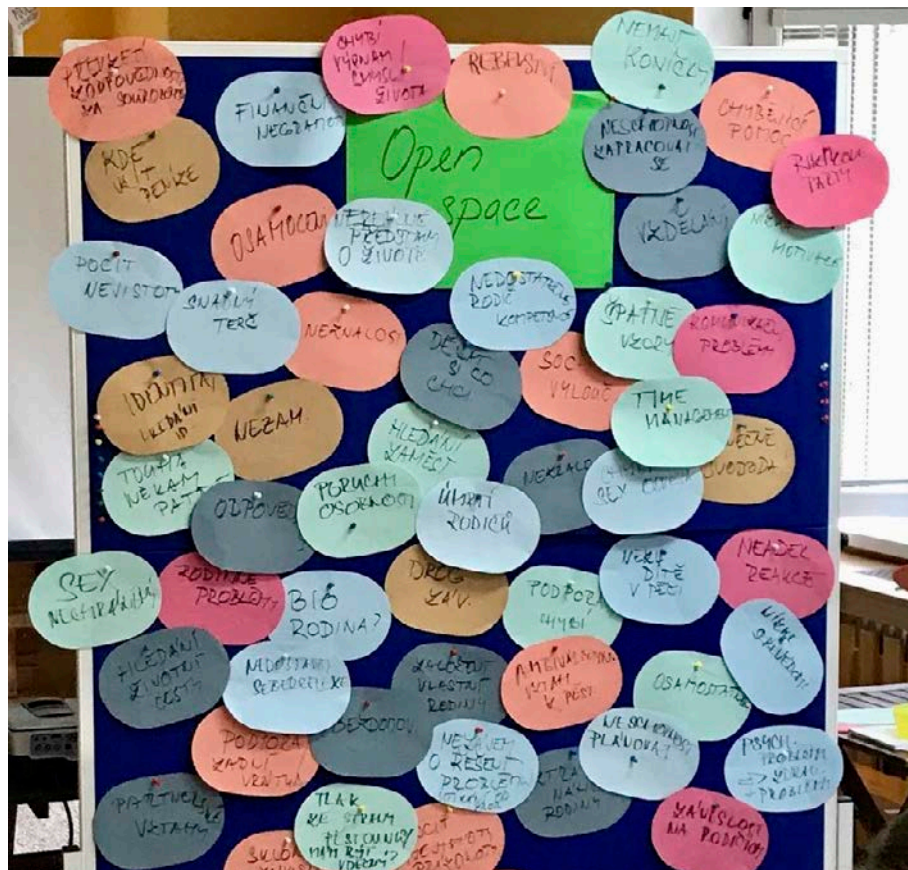
Za rizikové oblasti považují sociální pracovníci patologické biologické rodiny, zaměstnání, bydlení, partnerské a jiné vztahy, finanční gramotnost a závislosti.

Sociální pracovníci orgánu sociálně-právní ochrany dětí předávají kompetence k přípravě na samostatný dospělý život klientů v pěstounské péči na bedra klíčových sociálních pracovníků. Za důležité považují v kontextu odchodu z péče sociální práci s pěstounskou rodinou.

Interpretace výzkumu v bodech:

- Klíčoví sociální pracovníci nemají kapacitu na pokračující podporu po ukončení dohody o pěstounské péči (typicky zletilosti klienta)
- Pěstouni nemají povinnost podpory po ukončení dohody o pěstounské péči
- Nejčastější problémy po odchodu adolescenta z pěstounské péče: návrat do patologické biologické rodiny, bezdomovectví, finanční problémy, vztahové problémy, nezaměstnanost, sklouzávání k nesmyslnému trávení volného času
- Neexistující návazná služba podporující přechod z pěstounské péče do samostatného dospělého života

Na základě získaných informací v současné době pracuje náš specializovaný tým na metodice pro práci s adolescenty opouštějícími pěstounskou péči, kterou jsme odborné veřejnosti poprvé představili na workshopu 13. 4. 2018 v prostorách Rodinného a komunitního centra Chaloupka pod vedením metodičky a garantky projektu, s příspěvkem psychologa. Workshop byl sestaven právě pro odbornou veřejnost složenou z deseti pracovníků v přímém kontaktu s klienty opouštějícími pěstounskou péči. Ti dávali v průběhu osmihodinového setkání podněty k vytváření metodiky. V současné době s nimi v návaznosti na workshop probíhají individuální konzultace, které přinášejí zpětné vazby k vytvářeným metodám pro sociální pracovníky. Následovat budou ještě dva podobné workshopy ve stejném složení, jeden se zahraničním hostem, akademičkou a výzkumnou pracovnící, doktorkou Ande Nesmith, která přinese příklady dobré praxe z Ameriky, a poslední workshop pak odkryje finální verzi metodiky, kterou vypustíme do světa a ověříme v praxi. **Tereza Polachová**

Příčin nepohody a zdrojů potíží může být u dospívajících a čerstvě dospělých spousta.

Rodiny se bavily – od mrňousků až po dospělé

Tělo v akci, něco kultury, skvělé kafe, dobroty k němu a úsměvy od ucha k uchu. To byl první ročník rodinného happeningu Rodina v centru Ostravy! U příležitosti Mezinárodního dne rodiny ji 18. května pořádalo Rodinné a komunitní centrum Chaloupka.

Někteří na odpoledne změnili podobu.

U ikonického památníku v ostravských Komenského sadech se během dne zastavila spousta dětí i dospěláků.

Dopoledne patřilo dětem z mateřinek a školákům, společně testovali, jak jsou šikovní, rychlí, mrštní, silní, odvážní i bystří. Odpoledne si totéž vyzkoušeli ti, kdo přišli do parku s rodiči či kamarády. „Díky organizacím L.E.A.D. Parkour, Diamonds Ostrava, Basket Ostrava, Boxing Ostrava, Salibandclub, Volejbal Ostrava, SK Ostraváček, Penguin's Ski Club Ostrava vyrostla na místě krásně ozdobená sportoviště, přes která prošlo více než čtyři sta dětí z Ostravy. Každý si za splnění dvanácti disciplín odnesl malý dáreček. A mnoho dětí projevilo zájem v klubech aktivně sportovat. Malí

sportovali, rodiče fandili, všude okolo úsměvy na tvářích,“ raduje se organizátorka a ředitelka Chaloupky Edita Kozinová.

Těší ji, že si Ostravané rodinný pátek užili. Na pódiu se střídaly kapely od mladičkových Coincidence až po zkušenou Bandu del Cafe a Bandjeez s Davidem Stypkou. A všude okolo se soutěžilo, pobíhalo nebo svačilo a klábosilo. Došlo i na závody kočárků a o milá rodinná setkání nebyla nouze.

„Připravili jsme program pro dospělé i nejmenší mrňousky. Úžasné bylo vidět, jak se všichni dohromady baví, sportují, smějí, potkávají, povídají, popíjejí. Na facebooku Rodina v centru Ostravy jsou skvělé vzájemné vtipné komentáře

rodin, které se na akci potkaly,“ říká ředitelka Chaloupky.

Jak dodává, nebylo snadné vybudovat v prostoru před památníkem celodenní festivalové zázemí. „Pětičlenný tým Chaloupky půl roku pracoval na zajištění všeho, co taková akce obnáší. Sepsali jsme projekt, náš nápad byl podpořen z dotačního titulu Rodina Statutárním městem Ostrava a Městským obvodem Moravská Ostrava a Přívoz. Jsem pyšná, že jsme mohli rodinám v Ostravě nabídnout ojedinělou akci, podpořit centrum Ostravy, překonat spoustu překážek, spolupracovat se zajímavými lidmi a na závěr se všichni společně skvěle pobavit. Co víc si přát? Aby se to za rok zopakovalo,“ uzavírá Edita Kozinová. (joh)

Mezinárodní den rodiny
připadá na 15. květen, slaví
se od roku 1994, kdy byl
ustanoven na valném
shromáždění OSN

Dobrot byly plné stoly.

FOTO: ALOIS FRANCEK

RKC Chaloupka
je nezisková organizace,
která již čtrnáct let
podporuje a pomáhá
rodinám v Ostravě
a okolí

Kdo chtěl pohyb, měl
z čeho vybírat.

FOTO: ALOIS FRANCEK

Rodinná pohoda: mámy, děti, psi.

Základní myšlenka kampaně Dejme dětem rodinu

Kampaň má přispět ke změně současné situace dětí v dětských domovech a jiných ústavních zařízeních, podpořit jejich výchovu v náhradních rodinách a zajistit jim patřičné rodičovské vzory. Zároveň je smyslem a cílem projektu odstranit nedostatečnou informovanost lidí o této problematice.

V zájmu každého dítěte je vyrůstat v klidném a harmonickém prostředí. Ne každý z rodičů však může toto zdravé rodinné zázemí svým dětem zajistit. Iz tohoto důvodu se mnoho dětí ocitá v ústavní výchově (dětské domovy, dětská centra). Alternativou ústavní výchovy je náhradní rodinná péče, jež může být realizována formou osvojení, pěstounské péče, pěstounské péče na přechodnou dobu, poručenství nebo svěřeni dítěte do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče. Pojd'te ji s námi podpořit!

Více na www.dejmedetemrodinu.cz

Podvečerní finále: Bandjeez Davida Stycky.

FOTO: ALOIS FRANCEK

Odchod z pěstounské péče po belgicku

V rámci projektu Metodika 18+, který realizuje Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z.s., byla analyzována situace adolescentů opouštějících pěstounskou péči ve vlámské části Belgie. Zástupci organizace Pleegzorg Vlaanderen při své návštěvě v ČR pomohli osvětlit situaci v Belgii. Co jsme se dozvěděli?

S belgickými odborníky o vlámském systému.

Pěstounská péče obecně

Pěstounská péče je v Belgii zajištěna jedinou organizací, která je při poskytování pěstounské péče monopolem. Pěstounská péče je přitom podporovaná státem, ale trochu jiným způsobem než v ČR. Peníze jsou zacíleny pouze na osobu v péči, nikoliv na pěstouny samotné. Každý pěstoun musí projít přípravou a splnit kritéria stanovené odborným týmem sociálních pracovníků a psychologů.

Podobně jako v České republice existuje i v Belgii různé druhy pěstounské péče. Podporující je zaměřena na akutní krizi v rodině, žadatelem o službu je rodina sama a je předpokládán velmi brzký návrat dítěte do biologické rodiny. Přechodná pěstounská péče je krátkodobá, maximálně trvá dva roky a organizace v jejím průběhu zjišťuje, co je pro dítě dále nejlepší. I tato forma je dobrovolná ze strany biologických rodičů, kteří k poskytování služby dávají souhlas a snaží se o zlepšení situace v rodině. Dlouhodobá pěstounská péče je stanovena soudem, průběh je obdobný jako v ČR, akorát stát

dítě podporuje až do 20. roku dítěte. Je zde dokonce možnost prodloužení dle individuálního posouzení. Zvláštní formou je péče o dospělé v případech mentálního či fyzického postižení.

Odchod dětí z pěstounské péče

V Belgii existuje Youth Care věnující se péči o nezletilé děti, které chtějí odejít z pěstounské péče dříve. Jde o státní instituci poskytující podpůrné sociální a psychologické služby pro správný vstup do samostatného dospělého života. Tyto služby jsou podmíněny striktními pravidly. Jakýkoliv banální přestupek znamená vyloučení ze služby. Ta zahrnuje také startovací byty, které jsou ve velmi nízkém počtu, proto na ně dosáhnou jen ti nejschopnější. Služba zaměřená specificky na přípravu adolescentů k odchodu z péče, případně zaměřující se na dobu krátce po odchodu, neexistuje.

Postřehy z terénu

Sociální pracovníci vidí problém především v motivaci adolescentů ke stu-

diu k lepšímu uplatnění na trhu práce. S tím souvisí nedostatečná připravenost na samostatný praktický život. I přes nepřipravenost však mají mladí tendenci opouštět pěstounskou péči co nejdříve. Jedním z nejrizikovějších oblastí je finanční gramotnost. Velkým problémem je také nedostatečná kapacita Youth Services, kdy po vyloučení vzniká tendence k sociopatologickým jevům.

Jak to vidí samotní opouštějící?

Nejzásadnější přípravou na samostatný dospělý život je příprava ze strany pěstounů. Před odchodem se často snaží o pozici v Youth Care. Zajímavé je, že se v Belgii snaží adolescenti o co nejrychlejší osamostatnění se, a to i přes dobré vztahy s pěstouny. Pěstouny přitom vnímají jako oporu, za kterou se vždy můžou vrátit, kdyby bylo nejhůř. Častý je návrat do pěstounské rodiny po negativní zkušenosti s bezdomovectvím, finančními, případně vztahovými problémy.

Tereza Polochová, metodička projektu

Pěstounské plesání bylo fajn

Zábava, dobrá hudba a jídlo, protančené střevíce a návštěva zlatých šedesátých – takový byl letos Ples pěstounů.

Každoroční pěstounský plesový večer organizovaný Rodinným a komunitním centrem Chaloupka z.s. se letos opravdu vyvedl. V Radniční restauraci na Prokešově náměstí v Ostravě plesalo celkem

Plesalo se v retro stylu.

Zpíval sbor dětí, které se scházejí v ostravské Chaloupce.

130 tanečnic a tanečníků ve stylu 60. Let. O hudební doprovod se postarala ostravská kapela Banda del Café se svými hosty a celým večerem provázela Jana Fabianová. Na večeři v režii pana Golise si všichni pochutnali. Během večera byla k dispozici fotostěna, kde fotograf zvětčoval (někdy crazy) retro styl.

Na plese se představil sborový zpěv Chaloupky, taneční skupina ze ZŠ Generála Janka v Ostravě a nadaný kon-

zervatorista a zpěvák Lukáš Marek. Ples pěstounů je především poděkováním a oceněním našich pěstounských rodin. Proto letos první část tradiční tomboly patřila jen jim. Každá rodina získala dáreček za péči o svěřené děti. Druhá část už patřila všem hostům. A bylo to napínavé. Díky našim partnerům se soutěžilo o opravdu hodnotné a zajímavé ceny. Všem zúčastněným děkujeme a těšíme se na další rok!

Tereza Polochová

Turistický oddíl Bludný Kruh
zve na dětský letní tábor

PEVNOST BOYARD

Máš v sobě pořádný kus odvahy?
Rád čelíš novým výzvám a
jen tak se jich nezalekneš?

Pojeď s námi na tábor, zažij dobrodružství,
sáhni si až na dno svých sil, pokoř všechny
nástrahy otce Fury a získej poklad!

Věk dětí: 7 - 15 let

Termín: 28. 7. - 11. 8. 2018 **Místo:** obec Raduň

Cena: 3500,-

Ubytování ve stanech tee-pee, strava 5x denně,
zdravotní dozor sestry z FNO.

Kontakt na organizátory:
Hlavní vedoucí oddílu a tábora: Jan Dvořák 777 153 917
RKC Chaloupka: Kateřina Návratová 737 852 601

LETNÍ KINO

Pořádá Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z.s.

LIGA SPRAVEDLNOSTI
13.6.2018 20:00 Hřiště Gymnázia Hladnov

OSTRAVA!!!
NEJKRÁSNEJŠÍ DEN
20.6.2018 20:00 Hřiště Gymnázia Hladnov

RKC Chaloupka zve

1. června 2018 od 15:30 do 17:30

Malá sousedská slavnost

RKC Chaloupka, Repinova 19

7. června 2018 od 15:30

Vernisáž výtvarného kroužku

RKC Chaloupka, Repinova 19

8. června 2018 od 19:00

Večerní prohlídka ZOO, Ostrava

RKC Chaloupka

17. června 2018 od 14:00 do 18:00

Tátafest

RKC Chaloupka,
Masarykovo náměstí, Ostrava

22. září 2018

Valíme se Slezskou

RKC Chaloupka

20. října 2018

Sportovní den s Riderou

Ridera Sport a. s.,
ul. Závodní Ostrava – Vítkovice

více na www.rcchaloupka.cz

O náhradní rodinné péči

2. června 2018 od 10:00 do 15:00

Sportem proti nuditě

Sportuj s koňmi v Jezdeckém klubu Baník
Ostrava, areál JK Baník Ostrava, Stará Bělá

9. června 2018 od 09:00 do 14:30

Jak vzniká závislost, jak s ní pracovat

vzdělávání pro pěstounské rodiny
lektor: Mgr. Petra Feller Stanieková
RKC Chaloupka, Repinova 19

22. června 2018 od 09:30 do 11:00

Jak pomoci dítěti zvládnout konec školního roku

vzdělávání pro pěstounské rodiny, lektor: Mgr.
Alena Stoklasová, RKC Chaloupka, Repinova 19

22. - 24. června 2018

Víkendový pobyt pro děti z náhradní rodinné péče

– svépomocné dětské skupiny
TZ Vesmír, Bolatice

16. - 20. července 2018

Príměstský tábor

RKC Chaloupka, Repinova 19

30. srpna - 1. září 2018

Víkendový pobyt

pro děti z náhradní rodinné péče – svépomocné
dětské skupiny, TZ Vesmír, Bolatice

8. září 2018 od 09:00 do 16:00

Bavíme se Společně

volnočasové aktivity pro děti z náhradní
rodinné péče, RKC Chaloupka, Repinova 19

20. října 2018 od 09:00 do 16:00

Bavíme se Společně

volnočasové aktivity pro děti z náhradní
rodinné péče
RKC Chaloupka, Repinova 19

3. listopadu 2018 od 09:00 do 16:00

Bavíme se Společně

volnočasové aktivity pro děti z náhradní
rodinné péče, RKC Chaloupka, Repinova 19

24. - 25. listopadu 2018

Slova nejsou důležitá

zážitkový pěvecký workshop

lektor: Ida Kellarová, Desiderius Dužda, Oto
Bunda, Michal Mižigár
RKC Chaloupka, Repinova 19

Táta fest

RKC CHALOUPKA POŘÁDÁ POD
ZÁŠTITOU STAROSTKY MOB MOaP PETRY BERNFELDOVÉ

NEDĚLE 17. června 2018

Masarykovo nám. Ostrava
14.00 - 18.00 hod.

NEDIVOČ

ROBSON REVIVAL

NEO CHESS SUNNY

program pro malé i velké
vstup zdarma

Rodinné a komunitní centrum
Chaloupka Ostrava

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

unie center
pro rodinu a komunitu

LCM
LIGA OTEVŘENÝCH KŘÍD

www.tatafest.cz
www.rcchaloupka.cz